

Minulým dílem jsem uzavřel objemnější kapitolu č.7 o pohybu v dualitě a nyní bych otevřel krátkou kapitolu č.8 o směru pohybu. Tento pohyb je další nedílnou součástí investic pro docílení budoucího stavu.

Těmito pohyby, energetickými investicemi jsou vytvářeny základy nového BYTÍ v nově budovaném archetypu. Sladíme-li výběr (2), udržujeme-li rotaci (4) a zvolíme-li směr (6) vývoje archetypu, pak můžeme říci, že jsme se dostali na počátek BYTÍ a vzniku nového archetypu ve formě vyšší elementární částice, atomu, buňky, atd v HH a JJ energiích. Samozřejmě trvale děláme analýzu stavů a pohybů (viz symbol 5) archetypu a tím vznikají nové a staronové otázky související z porovnávání naší původní očekávané představy se současnou realitou. Vidíme, co se nám daří činit a budovat a co ne. V každém stádiu BYTÍ, tak vzniká větší či menší potřeba harmonizovat a doladovat tyto stavy a pohyby.

(.) Ano. Máte pravdu. Po nějaké době dosáhneme něčeho, co potřebujeme analyzovat. Ptáme se sami sebe: „Je to přesně to, co jsme chtěli?“ Ve většině případů k tomu máme určité výhrady, které se pokoušíme řešit. V tom „nejhorším“ případě, můžeme dojít k poznání, že jsme na počátku zvolili špatně spoluhráče pro budoucí BYTÍ, archetyp a nevidíme příliš velké šance udržet funkční BYTÍ budovaného archetypu.

(K) Přesně. Jen bych dodal, jak jsme řekli minule, že i tato zkušenost je poučením. I ona zvyšuje naše poznání. Bohužel svého cíle jsme nedosáhli a část energie jsme tím ztratili.

(.) Jinými slovy jsme vešli do slepé uličky. To znamená, že nyní se musíme vrátit na relativní začátek. Musíme rozbít to, co jsme pro nové BYTÍ činili. Nezbývá nám než se krátkodobě vydat směrem do dis-harmonie. V tomto okamžiku je to nejkratší cesta do harmonie. Nyní vidím, jak těžké je dělat analýzu BYTÍ. Je to tak, že?

(K) Ano. Když totiž tuto „destrukci“ neučiníte, vystavujete se nebezpečí, že i Vaše nižší úrovně BYTÍ budou ničeny. Dám příklad. Při neschopnosti manželů řešit vzájemné vztahy dochází po určité době nejen ke společenské disharmonii rodiny jako archetypu, ale i k biologické disharmonii jednotlivých členů. Ne-komunikace a rozdílné zájmy členů vytváří tlak na psychiku členů a destruktivně působí na všechny. Situace sama nutí členy rodiny, aby zvolili tuto cestu destrukce a opustili slepou uličku pro svou biologickou záchranu. V opačném případě totiž začnou mít členové rodiny nejen společenské, ale i zdravotní potíže. Pro Universum je důležité, abychom přežili nejdříve jako harmoničtí jedinci, archetypy a teprve pak, jako rodina. Universum nepotřebuje „pseudo-funkční“ rodinu složenou z dis-harmonických členů. Tudy cesta k harmonii celku nevede. Také nebudete stavět střechu domu z děravých střešních tašek. Proto dochází k různým změnám ve směrech pohybu všech archetypů.

(??) Podle Vašich slov, můžeme zvolit následující změny ve směru pohybu archetypu :

- souhlasíme a urychlujeme pohyb**
- souhlasíme, ale mírně měníme a usměrňujeme původní směr pohybu**
- nesouhlasíme a začínáme brzdit s cílem postupně více změnit směr**

pohybu
- nesouhlasíme a okamžitě opouštíme současné BYTÍ v archetypu

(K) Harmonizujeme nebo dis-harmonizujeme. V každém případě to je období transformačních stavů, které jsme popisovali symbolem „7“.

(.) **Rozumím této symbolice. Investice a stavy energie před „6“ nám nepředstavovali dokončený archetyp BYTÍ. Šlo o přechodové stavy, které jste v minulých textech nazýval z fyzikálního hlediska plazmou, z chemického a biologického hlediska molekulami, viry, a ze společenského pohledu třeba milenci,.... atd. Relativně stabilním atraktorem, archetypem již existujícím, byť nezharmonizovaným stavu, je BYTÍ teprve až po zvolení směru pohybu. Teprve po symbolu „6“ jde o kumulované stavy BYTÍ (1=3=5) a pohyby BYTÍ (2-4-6) a následnou transformaci (7) již vzniklého archetypu (viz . tab. 46/I.).**

(K) Tato tabulka se v textu Pansofie objevuje mnohokrát a platí pro HH, JJ i HJ archetypy. Myslím si, že zvolení směru, investice energie do tohoto pohybu je nyní zřejmá.

(??) ***Dobrá. To jsou informace o tom, když už investujeme do pohybu a něco od něho očekáváme. Vraťme se však nyní k otázce, která se zde nabízí a nabízí. Co předchází našemu rozhodování? Jaký má být náš očekávaný budoucí stav? Proč ho vůbec chceme? Co nás nutí k jakékoli změně? Co předurčuje naše chování? Proč chceme směřovat právě tím a tím směrem? Jak je možné, že naše svobodné rozhodnutí lze předpovídat na základě esoterických věd jako je astrologie, tarot, numerologie, I-ting a dalších. Jak je možné, že tyto nauky mluví jedním dechem o osudu, stejně tak jako o svobodné vůli? To se snad vylučuje? Jsme schopni se vyhnout některým životním křížovatkám? Co Vy na to? Převеду-li to do lidské řeči, pak se ptám:“ Co jsou cesty osudu a co je naše svobodná vůle?***

(K) Velmi mnoho otázek. Na některé z nich jsme již částečně odpověděli. Je nutné pochopit princip a pak bude každý schopen číst ve své individuální cestě života. Těmito otázkami jsme svým způsobem opustili kapitolku o směru pohybu a dostáváme se ke kapitole č. 9 „o rozhodování energetického systému z jeho svobodné vůle nebo z vůle jeho nadsystému“. Ta samozřejmě o směru pohybu hovoří též, ovšem z trochu jiného pohledu. Tím je pohyb činěný svobodně a dobrovolně a naopak pohyb vynucené okolnostmi. Pak je to nazýváno osudem. Měli bychom rozlišovat mezi svobodnou vůlí na úrovni těla, duše a ducha, což je svobodná vůle nás jako archetypu a vůlí našich nadsystémů, kterých jsme součástí.

(?) ***Zde je na místě ptát, kdo a proč činí to, co činí? Jak je možné, že jedno ego vítězí na ostatními egy, ostatními našimi podsystémy? Je to tehdy, když rozum jde proti citům, kdy tělo jde proti rozumu, atd. Podívejme se kolem sebe. Vidíte vnitřní boj či soulad v každém z nás i boj či soulad v rodinách, firmách, mezi národy. Nyní úplně pomíjím boj či soulad mezi hrubohmotnými (HH) a jemnohmotnými (JJ) archetypy tohoto prostoru a vyšších prostorů.***

(.) **Mně to připadá jako obrovský zmatek.**

(K) Ne. Ne. Naopak je to vysoce organizovaný řád i v té nejvzdálenější periférii Universa. Víte, je důležité si uvědomit vnitřní energetickou strukturu Universa (makra) a tím i naši vnitřní strukturu (mikra). Měli bychom vidět, chtít poznat a uvědomovat si energetické rozložení sil podsystémů v systémech a systémů v nadsystémech. Pak už jde jen o to, kdo jak investuje a jedná v zájmech celku nebo proti zájmům celku. Uděláme-li tuto analýzu, jsme schopni pochopit jednání každého archetypu a můžeme určit energetickou resp. prostorovou a časovou souslednost stavů a pohybů.

(??) Je a nebo není rozdíl mezi svobodnou vůlí a osudem?

(K) Již jsme o tom V Pansofii mluvili několikrát.

(.) Mluvili jsme a mluvíme o sladění těl resp. podsystémů v oněch 3 resp. 4 pohybech (2,4,6-8) a stavech (1,3,5-7,9) v systému, v každém archetypu. Z toho pak vyplývá následující 3 možné stavy BYTÍ:

- 1) vnitřní a vnější sladění a souhra stavů a pohybů BYTÍ
(vnitřní většinové konání je v souladu s vnějším celkem - ANO)
- 2) vnitřní a vnější proměnlivé rozpory stavů a pohybů BYTÍ
(nejednoznačné, nerozhodné konání s rozhodnutím NEVÍM)
- 3) vnitřní shoda na disharmonii a z toho následně vyplývající vnější rozpor vůči stavům a pohybům BYTÍ celku
(vnitřní většinové konání jde proti vnějšímu směru celku)

Za slovo rozpor můžeme dosadit boj, disproporce či nesoulad.

(??) Můžete uvést příklady z biologických archetypů a společenských archetypů k bodům 1 až 3?

(K) Jistě, že můžeme. Podívejme se na naše lidské BYTÍ v těle, duši a duchu.

Za prvé: jsem-li vnitřně i vnějšně většinově sladěn harmonizují podsystémy s nadsystémy. Jednání a zvyky těla, pocity duše a vědomá i podvědomá síla ducha ladí a koná v jednom směru. Nečiníme žádná rozhodnutí, která by poškozovala tělo či duši. Nečiníme žádná, která by zraňovala naše city. Nejednáme nelogicky proti našemu rozumu. Vše nám je jasné, zřejmé a přesně víme, co chceme. Jsme schopni chápat i okolí. Jde o nejvyšší stupeň poznání každého archetypu ve svém prostoru a čase. V rodině jako společenském archetypu jde o vědomou souhru v konání všech podsystémů. Jinými slovy otec, matka i děti jednají v zájmu harmonického vývoje nejen rodiny, ale i společnosti.

Za druhé: jsem-li si nejistý a mé jednotlivé složky se navzájem hádají, pak se nemohu jednotně rozhodovat. Probíhá ve mně boj vnitřních eg. Uvedme příklad. Tělo je závislé a žádá si přísun drogy. Tělo nás nutí jednat na základě impulsů, které zatemňují duši i ducha. V takových případech vítězí tělo a jeho EGO. Jedinou cestou je s tím trvale bojovat. V jiném případě se může stát, že jsem vychováván jako

chlapec a přesto mé podvědomí mne bude citově táhnout k partnerovi stejného pohlaví. Je zde zřejmý rozpor mezi tím, co chce tělo s rozumem a tím co chce duše. Dochází k tomu, že do vědomí jedince se přesunou zkušenosti z podvědomí resp. z období minulého života, kdy ona duše byla ženou, dívkou. Vidíme zde rozpor v jedinci jako archetypu, který vytváří neschopnost zvolit jednotný směr podle norem společnosti. Dobrou cestou je snaha pochopit to a přijmout to. Nelhat sám sobě a ani okolí. Nejlepší cestou je vzájemná harmonizace všech svých podsystémů. To stejné platí i pro společnost.

(??) *Jak se má společnost postavit k takovéto skupině lidí?*

(K) Znalost biologie nám říká, že homosexuální páry nejsou schopni vytvořit kompletní rodinu včetně potomků. Myslím si, že by se nemělo homosexuálům bránit uzavírat svazky s ekonomickými a jinými výhodami, ale řád Universa by za harmonické nepovažovat adoptování dětí těmto párům.

(?) *Ptáte se na důvod?*

(K) Je to jednoduché. Když si bude chtít pořídit homosexuální muž či žena dítě, musí v určitém momentu jednat proti svým citům. Potom se ptám, jak se může milovat homosexuální partner s někým ke komu nic necítí? Říkáte, že příroda to dovoluje. Jistě, každý zákon je obousměrný. Podíváte-li se na to z blízka, vidíte, že jednáte proti citům a Vaše jednání je v tomto případě vysoce egoistické. Platí se za něj velmi vysokými ztrátami vlastní energie. Tímto jste jednali proti harmonii celku a v konečném důsledku i proti své vlastní harmonii. I duch a duše nově narozeného dítěte je vystavována disharmonickým situacím. Dávejme si pozor na egoistická jednání. Toto téma je pro společnost velmi delikátní. V celém druhém bodu jde vždy o energetický poměr EG těla, duše a ducha, která mezi sebou komunikují. Někdy ku prospěchu celku a jindy proti.

Za třetí: jsem-li vnitřně zajedno a prosazuji-li disharmonii vědomě, pak vnitřně jedním jako celek, ale proti zájmu Universa. Je jen otázkou času, kdy mě vyšší nadsystém zastaví. Záludnost toho konání je v tom, že jedná-li takto většina jedinců, archetypů, nechá-li většina vládnout takového jedince v rodině, ve firmě, pak se může postupně nakazit celá společnost. To je projev rakoviny ve společnosti. Dochází k tomu, že jsou pokřiveny společenské normy, společenské zákony a jsou hlášána dogmata v různých náboženstvích. Ta pak pracují proti zájmům celku. Vyšším nadsystémům nezbývá než zasáhnout z pozice síly a zbavit společnost rakoviny. Jak, jakými prostředky a kdy takto činí se zmíníme v některých dalších kapitolách.

(.) *Jak je vidět, 7 universálních zákonů je opravdu funkčních v obou základních směrech pohybu, jak do harmonie, tak do disharmonie.*

(K) Situace je o to komplikovanější, že ne vždy máme dost informací, abychom udělali plnohodnotný závěr. Ten vždy odpovídá našemu stavu poznání. Co je dobré a zlé pro harmonii? Budu-li vycházet pouze z jednoho druhu informací, od jedné skupiny archetypů, vystavuji se nebezpečí špatného úsudku. Proto ve všech společenských systémech byly vždy snahy o vedení, jak náčelníky v té HH rovině BYTÍ tak i kouzelníky, šamany, kteří komunikovali s těmi energiemi v JJ rovině BYTÍ. Nebudeme-li brát v úvahu stavy a pohyby HH a JJ energií, pak se opět chováme jako

egoisté a s největší pravděpodobností proti zájmům Universa resp. proti jeho plynulému nádechu a výdechu.

(.) Rozumím-li tomu, tak v tom nejtriviálnějším případě je špatně, že ignorujeme stav planety z ekologického (HH) pohledu energií. Nevnímám-li existenci jemnohmotných energií, o kterých mluví snad naprostá většina věrouk je to také špatně.

(K) Velmi dobře. Promyslíte-li do důsledku to, o čem v Pansofii mluvíme a vidíme, jak se chováme a jak smýšlíme nejen o naší matičce Zemi, pak jsme opravdu na nejlepší cestě k tomu, aby Universum prostřednictvím našich vyšších nadsystémů zasáhlo a uvedlo vše do souladu v tomto čase a prostoru. Je mnoho z nás lidského rodu, kteří cítí a odůvodněně předpovídají, že tento čas přichází.

(??) Máme se bát?

(K) Jak to, kdo zvládne. Ten kdo opravdu ví? Ví, že on sám se bát nemusí. Horší to bude s těmi lidmi, kteří svým egoismem pracovali a stále pracují proti Universu. Důležité je, jak plníme úkoly, které jsme si sami zvolili a které nám jsou dávány v průběhu jednotlivých životů.

(.) Plním-li je dle své svobodné vůle v zájmu a ve prospěch Universa resp. vyšších nadsystémů, tak pracuji a rozhoduji se v souladu s nadvědomím resp. v souladu s osudem. Pokud však neplním mně svěřené úkoly, pak se vystavuji tomu, že nadsystémy začnou úřadovat a plnit svou kontrolní činnost u svých podsystémů, kterými jsme. V tomto okamžiku se naše svobodné rozhodnutí mění na osudové rány života z našeho pohledu vnímání života.

(??) Co taková sebevražda, vražda, hromadné tragédie, zázraky a řada dalších osudových událostí?

(K) Jen připomínám, že žádné náhody neexistují. Dále chci připomenout chytré pohádky, které mluví vždy jen a právě o třech sudičkách, které předpovídají dítěti vlohly a tím i budoucnost. Za svou přítomnost si můžeme svým chováním v minulosti. Nadsystém má s každým z nás jasné úmysly a musíme vykonat nějakou práci. V životních momentech, kdy je násilně ukončován nebo mimořádně ušetřen život, je nutno přesně analyzovat situaci.

Tvrdím, že většina sebevražd je velmi tvrdým projevem egoismu. Při takových to mimořádných zásazích do dějů v Universu, kdy duše proti plánu ducha a nadsystému se sama rozhodne změnit svůj úkol, dochází k tomu, že tato duše je pro další úkoly v Universu značně nejistá. Proto tyto duše většinou končí v místech, kde pro ně přestává běžet čas a existuje jen prostor, ze kterého se neumí dostat po velmi dlouho dobu. Je to právě proto, že nikdo nechce používat jejich nejisté energie pro plnění dalších úkolů. Pro tyto duše a další duše, které prosazují disharmonii ve jménu svého egoismu na úkor BYTÍ ostatních archetypů v Universu, je jisté místo, které je obecně nazýváno peklem. Kde jsou duše uvězněny. Peklo má samozřejmě několik vnitřních prostorů podle energetických kvalit. Duše jsou zde zkoušeny z toho, co

činily ostatním archetypům proto, aby pochopili, kde činily chyby. Teprve po transformaci duší se mohou ucházet o nastoupení cesty zpět do harmonie. Pripusťme, že svým konáním volíme své prostředí a tudíž za své chováním mohou duše v pekle děkovat jen sami sobě. O dalších mimořádných událostech si popovídáme v dalších kapitolách.

(??) Mohl byste zobecnit některá pravidla z této kapitoly o svobodné vůli a osudu?

(K) Věnujme vždy velkou pozornost poměru našich investic na jednotlivých úrovních BYTÍ, které vynakládáme do harmonie a které do disharmonie.

Snažme se věnovat, přiměřené množství analýze symbolů, které nám poskytuje život o správnosti naší cesty a analyzovat všechny stavy a pohyby podsystémů, systémů i nadsystémů ze všech 3 skupin archetypů (HH, JJ a HJ).

Nezapomeňme, že existují energetické entity, archetypy, které se snaží brzdit plynulost BYTÍ Universa, protože z toho mají své energetické egoistické výhody. V případě, že začnete pracovat pro tyto entity, pak se energeticky vzdalujete cestě do harmonie a je jen otázkou času, kdy začnete ztrácet energetickou koncentraci a vlastnosti a výhody z ní vyplývající. V příští kapitole se k tomuto tématu vrátíme.

Jinými slovy čím více Vaše rozhodnutí ladí s harmonickým BYTÍM Universa, tím více mají tyto nadsystémy na Vás zájem a pomáhají Vám s vyčistěním starých disharmonických stavů a pohybů, pomáhají Vám v plnění současných úkolů a připravují Vás na odpovědnější úkoly v hierarchii BYTÍ Universa. Jsme nejen součástí, ale i nástroji BYTÍ Universa. Pracujeme a budeme odměňováni. Jinými slovy pro toho koho pracujete, tak ten má na Vás zájem.

Cesty osudu a naše svobodná vůle je svým způsobem jedno a to samé.

Příště si popovídáme „ o množství energie vynaložené energetickým systémem do rozhodnutí resp. do pohybů. Stále si povídáme o pohybech a energetických investicích do pohybů, které nás mají dovést k vysněnému očekávanému budoucímu stavu BYTÍ.